PSALMUL 144

1. [1]Binecuvântat să fie DOMNUL, Stânca mea-n vecii,
că-mi deprinde mâna-n lupte,
degetele-n bătălii,
[2]Binefăcătorul meu şi
Cetăţuia-n ceasul greu,
Turnul meu de izbăvire
şi Mântuitorul meu!

2. Scutul meu atotputernic
de-adăpost şi de-ajutor
ce mă-nalță şi m-ajută
şi-mi supune-al meu popor!
[3]DOAMNE, ce e omul oare,
ca în seamă Tu să-l ții?
[4]Abur este omu-n lume,
umbră-s zilele-i pustii…

3. [5]Pleacă cerul, Te pogoară,
DOAMNE, şi fă munţii fum,
[6]fulgeră săgeţi şi-alungă
toţi vrăjmaşii mei acum!
[7]Mâna Ta de sus o-ntinde
şi din apele ce vin,
Tu mă scapă... şi din mâna
fiilor celui străin!

4. [8]Căci ei spun neadevăruri
şi grăiesc înşelăciuni,
şi a căror dreaptă este
doar o dreaptă de minciuni.
[9]Dumnezeul meu, cânta-Ţi-voi
noi cântări spre slava Ta,
cu-alăuta cea cu zece
coarde Te voi lăuda!

5. [10]Tu, Cel care biruinţa
la-mpăraţi ai dăruit
şi de sabie-ucigaşă
pe David l-ai izbăvit,
[11]izbăveşte-mă din mâna
fiilor celui străin,
ce-au o dreaptă mincinoasă
şi spun nĕadevăr din plin!

6. [12]Fiii noştri sunt odrasle
care-n tinereţe cresc,
fetele, podoabe scumpe
de palat împărătesc,
[13]iar grânarele ni-s pline
cu tot felul de merinzi,
mii de turme pasc pe
câmpuri,
cât poţi ţara s-o cuprinzi.

7. [14]Vitele ni-s prăsitoare,
n-avem pierderi, nici robii
şi nici ţipete-n a’ noastre
uliţi vesele şi vii.
[15]Fericit poporul care
în acest fel stă mereu,
fericit poporu-al cărui
Domn e DOMNUL
Dumnezeu!